

თ.წ.	მან.	კ.	მან.	კ.
12	10	6	6	—
11	9	50	5	50
10	8	75	4	75
9	8	—	3	50
8	7	25	2	75
7	6	50	1	50

კლდე ნომ. 1-ური შუარი.

ივერიის

რედაქტორი: ივანე ჯავახიშვილი
სიკოლოძის ქუჩა, № 101
ტელეგრაფი
ბაზმის მასაზმალად
და განცხადებათა დასაბუჯად
უნდა მიმართონ რედაქციას და წერეთელს
გამაგრეს. საზოგადოების კანცლარია.
ფასი განცხადებისა:
ჩვეულებრივი სტატიები პირველ ვერცხელ
16 კაპ. მეორეველ—8 კაპ.

„ივერიის“ ტელეფონი № 227.

„ივერიის“ ტელეფონი № 227

ლაბარია-ალმბრი

„წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების“ სასარგებლოდ
ქმნება გამართულია 28 აპრილი.

ვისაც ქსურს შემოსწორას ნიუთები ამ ლაბარიისთვის,
შეუძლიან ეს ნიუთები გაუგზავნოს „წერა-კითხვის გამავრცელებელს
საზოგადოებას“ (სათავად-ნაწარმო საადგილ-მამულო ბანკის შენობაში,
და აბ. ილაბა თადამონის ახლოს.
ქავეჭავჭავაძისას.
(ნიკოლოზის ქუჩა, საფრანგის სახლი, № 21).

პატივითი პირობის აქტი

პ. ი. ზვიგინაძის და ძნის მხ. დ.
ილაბრონისის.
მიხელ. ქუჩა, სახლი კრავუხის, 79.
ავადმყოფებს მიღებენ დღის 9—3
და საღამოს 4—7 საათამდე.

სასულიერო მთავრობის ნება-
სთვით შესაბამისად კომიტეტის გან-
კითხვითი იმერეთის ეპის-
კოპოსის გაბრიელის სახელს
შე აქადნა იმერეთის სინოდის (მ-
თის ან ორის) დაარსებისათვის
ქარამი ფორმულაზე სახელი
ფორმის შესაქმნელად. კომიტე-
ტი მოიწვევს ყოველი, რომელსაც
არა ხოლო სიტყვით, არამედ საქმი-
თაც სურთ დაამტკიცონ,—რომ მათ
გულში ცხვედრი არს სსოფენა და პა-
ტივისკება ამ დაუფიქრებელ მოძღვართ-
მოძღვრისადმი, შემოიტანონ თავისი
წვლილი ამ წინადაცისათვის. შე-
მოწირულანათა რაოდენობა შემომ-
წირულანათა სითუთით გამოცხადებულ
იქნება თავ-თავის დროზე ადგილო-
ბრივ გახივებში. შემოწირულანათა
უნდა გამოგზავნონ ამ აღკისთი
კომიტეტის თავმჯდომარეს ქუთათი:

სის სემინარიის რექტორს არხიმანდ-
რიტს დმიტრიის.
თავმჯდომარის მაყვარე გომბეტეას წე-
რი დეკანოზი გ. ცხაპრეაშვილი.

ახალი ამბავი

გლეხთა შესახებ კანონმდებ-
ლობის ვადისიჯვა და ახლის პრი-
ეტის შემუშავება, სატატო გაზე-
თების სიტყვით, გადიდა შემო-
ღობამის ამბობენ, ამ პროექტის
განხილვისთვის პეტერბურგში იქნე-
ბიან მიწვეული გუბერნატორები,
გუბერნიების და მარზების მარზები
და ერობათა წარმომადგენლები.
* * * ხმა დიდისა, სწორს გაზ. ანო-
ია. * * * ე, რომ კახეთის რკინის გზის
გაყენება ყარსის რკინის გზის გამყენ-
ისინვეს ვურცელს მიანდეს, ხოლო
არც შეეგება იმას, თუ კრედიტი რო-
დის იქნება გადადებული ამისათვის
და როდის დაიწყებენ მუშა-
ობას, ამაზე-ე გერჯერობით, არა-
ვითარი გარდაწყვეტილი ცნობები
არ არის.

* * * ქართლის პირად მდებარე ხე-
ობებში და მთებზე თოვლი ჯერ
თითქმის უძრავად სდევს ისევია,
გვერდენ ჩვენ.
* * * 5 მაისს ბათუმში გაიმართება
სახალხო სეირნობა ლატარია-ალე-
გრით ქართველთა შორის წერა-კი-
თხვის გამავრცელებელ საზოგადოე-
ბის სასარგებლოდ.
* * * ამ ვამდე ტფილისში გოლო-
ვინის პროპეტეტზე, ზუბალაშვილის
სახლში, გამართულია მანის კ. ზ.
ბაშინჯავანიანის სურათების გამოფენა.
სულ გამოფენილია ოცი სურათი,
რომელთაგანაც უმეტესწილი სულ
ახლებია, ამ წელს დასტული. უკვე
სა სურათები დიდის ხელოვნებით
არის დახატული, ნამეტურ ზოგი-
ერთი, საინტერესო უფრო იმი-
თი არიან სურათები, რომ კავკა-
სიის სხვა-და-სხვა ადგილების სახე-
ბია გადაღებული და მწახველს თვალ-
წინ ესტატა მთელის თვისის სიმშვე-
ნიერთი ეს მომზადებული, სამთხი-
სებური ადგილები. იმათგან უფრო
შესანიშნავია: ღამე დარიალის ხეო-
ბაში, სანახაბო კოჯორიდან, ელ-
ბაჟის ჩრდილო კავკასიიდან, ღამე
მდ. არაჩახზე, ყაზიბეის მთა, მივა-
რი დამბლა, ზეჟარის უღელტეხი-
ლი ზაფხულობით და სხ.
* * * სოფელ ქალიდან (შორა-
ნის მარბა) გვატყობინებენ, რომ ამ
უკანასკნელ ხანებში დიდდ შეზინე-
ბულინ თურმე არიან იქაური მცხო-
ვრენი; ჯერ იყო და საშინელმა
ზამთარმა გააოხრა ყველაფერი, ამა-
წყეტა უფოვანია საქონელი და
ბევრს ისეთს ღარიბს ჩაუნტრია სახ-

ლი, რომ მათის საცოდაობით ყველ
სწუხდნო. ეს-ბა-ე, როგორც გვე-
ტყობინებენ, უფრო უარესი უბედუ-
რება თურმე მოვიდა: ავტო ერთ
თვეზე მეტია, რაც რამდენსამე აღ-
გილას მიწა გასცდა და სრულიად
მოპირკეთებია. ზოგან სახლები-ე-
მოუტანია ქვეშ. თუცა ადამიანი
არ უმსხვერპლია, მაგრამ ისე ხში-
რად ხდება ეს და ისე ახლო მცხო-
ვრებათა შორის, რომ მოსალოდნე-
ლია დიდი უბედურება დაატყდეს
მთელს სოფელსა. ამიტომ ავტო
იქნება ადგილობრივმა მთავრობამ
და თვით მცხოვრებლებმაც დროზე
მიაქციონ ჯეროვანი ყურადღება ამ
გარემოებას, რომ სხვაგვარად დიდს
გაჭირვებაში ჩავარდნილი ხალხი სი-
კვდილისაგან დაიხსნას.
* * * ქიზიუი ჩვენში წელს ზომი-
ერი ზამთარი იყო. ამიტომ მარშან-
დელივით ვაზი და სხვა საჭირახუ-
ლო მცენარე წინამასწარა სიბოძ-
ულრობა-დროთ არ გამოიტყუა კვირ-
მისა და სხვა მისაგან, რადგა
ნაც ეტელმა მარტმა თავი მო-
ციფრებინა და ცოვი დღეები დაი-
პირა. წვიმებმა მზე დაგვანტრეს,
ამ დღეებში სიღრამი და ნურკიან-
ში თოვლი-ე-ე მოვიდა. გვეჯივებს
ქი პირი უჩანს, მაგრამ რა გამო-
ვიდა, როდესაც შარშანდელი ხორ-
ბულეთი ზოგმა ჩაღის ფასად გაკე-
ტა, ზოგს-ე-ე ისევ ხელუხლებელი
ყურია ბედელ ამბრებში.

დნირ დღეებში აღარ გისმობა
„დლოი, თორემ თავზე დაგასამაო“.
* * * მოსკოვში ფოტოგრაფიულ
გამოფენაზედ ჩამოუტრიათ დილის-
ბული კანცტოფანას, ახლად გამოგონე-
ბული მანქანა შესანიშნავის ფოტო-
რაფის გამოგონებულისა. ამ მანქა-
ნის შემწევობით შეიძლება თურმე
არა თუ ხმის ვიგინება, არამედ
თვისი მათი დანახავი, ვისი ხმა-
ცესმით, ასე რომ სრული წარ-
მოდგენა გაქვთ თვალის წინ.
მ) ტრიაო ბალებრიდამ, რომელიც შე-
მოსწენებულს გამოფენაზედ არის,
შეიღებს ხედავთ და გესმით: 1) სტენა
მადამ სან-ჟენრამი, ნიუორკის უმ-
თავრესი თეატრში წარმოდგენილი,
სტენაზედ 25 კაცია 2) ამერიკის
სამხედრო ორკესტრი, რომელიც
თან დადის და თან უკრავს მარსა
3) ტრიაო ბალებრიდამ, რომელიც
ნიუორკის თეატრში ყოფილა წარ-
მოდგენილი 4) იაპონიის საერო ტე-
კვა და სხვ. (მ. გ.)

ფელეტონი

წმინდა ცრემლები.

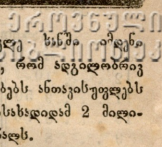
ეპოლი.
განთილია. აღმოსავლეთისკენ ინა-
თლა პაერმა და მისი მქრალი მტრე-
ლის ფერი შუქი გადაფინა არე-მა-
რეს. ძლით გაბრუნებულ მიდამო
შეიშეშნა და ბურანს ძალით წაბრ-
თვა თავი. მზის სხივი ამოსცდა მო-
ფარებულს მიწას და მეწამულის ფე-
რად შედგა ეს უფერული სისქე
ოროტისავით მოქანვე ქვეყნებო-
ბის გარემოზე. სწორედ ეს წითელი
ფერი შეჭრა კოწიას ოთახშიც, ეკა-
დაპუნდა მისი გამოამაცხლებელი
სინათლე იქაურობასაც და მისცა
პირველი კილო, რომ მასაც სხვას-
თან ერთევა დიდის სავალაობეი და
სხვისთან ერთად მასაც მიეძღვნა ქი-
ბანჩინისათვის, რომელსაც ვერა მ-
უწველობად გაურჩებია ყოველივე-
მაგრამ ოთახმა არ გამოცხა ხმა. აქ,
თითქმის აღარ ფეხებზე ძარღვი მო-
მავლის სიკაცხლისათვის და ამ პა-
წია სხივმა-ე ვერ აღძრა მიყურებუ-
ლი და მიღვებულნი ძალი აქურო-
ბისა. სხივი ცულ-უბრალოდ მიმო-
ფანტა ოთახში და, თითქო, მასაც

წაუხდა გემო, გაუტყდა გული, რომ
გორც ყოველს ხელ-მოცარულს კაცს
ცხოვრებაში. აქ ყველაფერი უგემუ-
რად გამოიზივრებოდა. ქალაქის ტა-
რახიან ქუჩაზედ, თითქო, ოხრად,
გულ-მოსულივით მივარდნოდ კე-
დელს გადადებული ცალი ფანჯარა და
თხელი, სალუქი მარმარის ფარდა და
გაბეზრებული, საშლავარს გადა-
ცელებინა, როგორც პაწია ბავშვს,
რომელიც ცოტა ხანს უუფროსოდ
დარჩენილი, დაშლილი ალაგისკენ
გადაიჭურტეს ხოლმე. შიგნით ოთახ-
ში ყველაფერი უწყსოდ იყო. ორი
გაბოლილი სუფრა... ორივეს ეტ-
ყობოდა დიდი ბრძოლის მოწვე-
იყენენ სუფრის გმირებისა. ეტყობო-
დათ ოხერი, უზოგავი ხელი, დაუ-
დევარა, ამპარტავანი მოპარობა ყო-
ველისფრადე. ერთზე — ცალივე
ბოთლები, გატეხილი თევზები, ქი-
ქები და ერობანეთში არეული დანა-
ჩანგლები, ცხადად მოწმობდნენ სუ-
ფრის გმირთა ეპიპოდობას, უგუ-
ლობას, უუფრადებობას. მეორეზე
— ოდესღაც მწვანე მაუდი, ესლა
ცარკით თეთრად გადაბული, უსა-
გნოდ აწლილი და მიყრილი-მოყრი-
ლი ბანქო, თამბაქოს ფერფლი და
მისი დანარჩენი ნამწვავები კიდევ
გეუნებოდნენ, რომ აქ დიდი ფიზი-
კური და ნივთიერი დანახარჯის და-

ვთარი ვარდემალა ცხოვრებას...
ყველაფერი უგემურად იყო, თითქო
ეს უსულო საგნებიც გრძობდნენ
მათ გაოხრებას, მათ ცუდს მდგომა-
რეობას, ისე რაღაც აფუჭებულად,
მოამრგვილად გამოიყურებოდნენ. ოთ-
ახში სრულე სუფედა. და აი, ეს სი-
ჩემე კიდევ შეზარადა კაცს. ეკსრუ-
შესუნი, რაღაც საფლავებრივი, აულდამი-
სებური ჩახურული იყო. სრულე გამყი-
ნავი და შემზარუნე, მამაგაოუტყვი და
დაურღველი, თუცა ამ ოთახში ადა-
მიანი იდგა. ეს ადამიანი ოთახის
პატრონი კოწია გახლდათ. გახლდათ,
მაგრამ რაღა ხლებია.. არც მას ეწ-
ნეოდა სიკაცხე; თითქო ისი
უსულო ნივთად გადაიტყულებოდა. იგი
იდგა სტოლბის შუა და დაბჯინებო-
და ხელით იმ სტოლს, სადაც საუბ-
მე იყო გეშლილი. ის თვალზე ჩაწი-
თლებული, ყებ ჩავარდნილი, უსაგ-
ნოდ მომჩირალი, თმა აბურძგული
უფრო, რაღაც ავსულს მიავადა,
ვინც კაცს, იმის შერისა. მაგრამ
აი, იგი თითქო გამოერკია ამ უსა-
გნო მდგომარეობიდან და ბარბაქოთ
ჩავარდა იქვე ახლო მდგარს სავარ-
ძელში. ჩავარდა და ცხელი ნაკადუ-
ლი თვალთაგან წყაროსავებრ გადმო-
ვინდა. წამოსცდა ნაღველი შგებუ-
ბული და სიბრახზე ისევ ცრემლები
მოიხმარია გამოიხსნებოდა გზის წინამ-

ძღვრად...
კოწია აი ეხლა ადგა სუფრიდან
ამხანაგებთან დენის სისის შედგე-
რომელიც მისთან ჩვეულებრივად
„დლის გასატარებლად“ მოსულიყ-
ნდა და მხოლოდ ახლა, განთიადზე,
როდესაც ადამიანს დროა, შრომისა-
დენის კაცს იწვევს ბუნება, მორბია იმ-
დენს გრძობათა შეგნობას, რომელიც
მეგ გვარს „დროს გატარებაში“ შეხ-
ვდება ხოლმე კაცს. იმან მხოლოდ
ესლა დასწია თავი: დენის, თამბა-
ქოს და ცარცის, იმის მტერება და
კვამლს. დაღწია თავი, მაგრამ ვი
ამ დღეებსაც... ის შეტად დაღ-
ვლილი, თავგამბრებულიც არის,
ცოტა შემთვრალიც და მეტად უგე-
ბურს გუნებაზედაც... თავი მეტად
უხურს, საფეთქელი და გული მომე-
ტებულადაც სტენს, თითქმის გასტე-
ლის ღამის. ერთის სიტყვით, ყველა-
ფერი არეული აქვს, მაგრამ ეს კი-
დევ არაფერი. კოწიასთვის ეგ რა
არის; მაგვარს მდგომარეობაში კო-
წია პირველად-ე არ არის, მავს
მეტეც უნახავს, მეტეც გამოუტყია.
მაგრამ ვაი, რომ ეს გამოცდილება,
ეს მეტის სხვა დიდად დაუჯდა და
ეს მისი ზარალი მხოლოდ ამ დილას
იგნობო ყველაზედ უფრო მწვედა...
წუხელი-ე, თითქმის, რა ბედნიერი,
რა მოიმაბრი იყო, როდესაც მისი

გულითადი მეგობრები ეწვევიან! რა
კარგად გრძობდათ თვის, როდესაც
ჩაუსტდნენ ქალღელს სათამაშოდ, ან
როდესაც ხელი მიჰყვეს საუბრის
ქამას, მაგრამ ამ დილას ვაი
რა მწვარე ყოველივე გამოვლილი,
თავს გადანახელი. ხომ ძველთაგან ნა-
თქამაში, რომ პირველად ცოლის
უამესი არა არის-არა, მაგრამ ძილის
სამსალა და საწყენია. შეიძლება აქ
ცოლვა არც იყოს, მაგრამ არა!
უკიდვლობას თავის დღეში მწვარე
მოგონება არ მოსდევს ხოლმე. და
აი, იგი ეხლა ყველასაგან მიტოვებუ-
ლი, აღდგებული ამ ნანგრევთა
ხროში, მაქრალ-მარტო მიმსწენებია
სავამძღვრ და სიბრახით სრული-
ლობას მსხვილ კურცხლებსა. იგი
გულ-მოსული თვისის თავზედ, გულ-
მოსული ყველაზედ და ყველაფერ-
ზედ, მას აღარა სწამს რა. მისი გუ-
ლი გამოცვლილია, შიგ ადარ არის
ერთი მაღალი, ეტეოდ-შობილური
გრძობადაც და მას ბრახმოვრული,
ნაღველანს არჩობს ეს პაერა, არ-
ჩობს ეს ატმოსფერა. ან-ე როგორ
არ უნდა დატყლოს გულში ყოველ-
გვარი იმედი, როგორ არ უნდა მო-
არჩობს პაერმა და ვერ აღწევთქონ
თავისუფლად, როდესაც დღეს გაუ-
თენდა ისეთი დილა, რომ სიკაცხ-
ლე მეტ რაზეთ გადაეკეცა, როდესაც

ვრცელ „ბოლოსიტყვაობა“ რომელიც ვამარკვეულია მნიშვნელობა ამ დიდის ლიტერატურის განძისა. წიგნი სულ 157 გვერდია; ღირს სამ აბაზად.

* მოგვიყვინა მე-XIII და მე-XIV ნაწილის ვიქტორ ჰიუგოს ლექსთა კრებისა, რუსულად თარგმნილი ი. ფ. ტუბორევსკის რედაქტორობით.

* გამოვიდა „მოამბის“ მესამე ნომერი შემდეგის შინაარსით:

„გამარჯებული ნიკა“.—მოთხრობა ე. ვაშაშვილის (დასასრული). „გიგო მცყვარა“.—ლექსი დ. ნინოშვილისა. „ოულიანი კისარი“.—ხუთ-მოქმედებიანი დრამა უილიამ შექსპირისა, თარგ. ინგლისურად ი. ვაშაშვილის (დასასრული). „ნაჯადი“.—ლექსი ცახელიანი. „კრებოლი“.—ნაწილი. „ნაწილი მესამე“.—რომანი გერკო სენკვიჩისა, თარგმანი გრ. ყ-ძისა (გაგრძელება). „ქეშეპირი...“—საღვთობა ტრეუდი შ. არაგვისპირელისა. „ვეფხისტყაოსნის ყალიბი ადგილები“.—XIII, XIV, XV, XVI და XVII. აღ. ს-შვილისა. „ჩემ“.—VI. „ყველი“.—პროფესორის გ. ვეტრიაშვილისა (გაგრძელება). „სპარსეთი და იქაური ქართველები“.—II. თეირანი—დედაქალაქი სპარსეთისა—თოფხანის მოედანი.—ძველი და ახალი ქალაქი.—დამოკიდებულება ევროპელთა და სპარსელთა შორის.—ბასტა.—ტაბატი მარმარილოსი.—სასახლე შაჰისა.—სასახლე ნაბი სლოთან-გისა.—სასახლე აბინ სულთანისა.—რაფელ ხან ენკალოფიანი და თავადი სულეიხან ხან სომხეთისა.—სიკვდილი დასჯა.—სომხეთი ეკლესიები და სილავი შარავიანისა.—სილავი ალექსანდრე ბატონიშვილის ქალის ელისაბედისა.—ამბავი საშინო ხან შავცაიციანი, ილიქანდრე ბატონიშვილის სიძისა.—ძველი შაჰისა.—ჩეგნი ნაცრობი ქარბი.—შაჰ-აბდულ აზიმში წასვლა და ერთი შემთხვევა.—უცნაური ქართველი ბიჭი.—ლოქანი თაფი.—

დაუღა მავასკო ს ლდე, რომ ცხოვრების სასარსო მოეძებნა და ვახტანგ-ქუჩა მავასკო გლახაი... კოწია ალაფერი აღარა აქვს დღეს. მისი ლამაზი შემორგავალი უნდა იმყოფებოდა, რომელიც დრამა მისი სამეკიდროდ და რომლის გამოც იგი დღემდე ესე ხელ-გაშლილად და-ფარულია, დღეს მხოლოდ უნდა გამოკლებული ხელიდან ამიერიდან უნდა იქნებოდა მოხეტიალედ უნდა იქნოს მთელს ქვეყანამ. ამიერიდან უნდა ავიღო პარტი იმის, ვინც აქამდე ვაშაშვილებში „ხელის-ხელს სავაგანები“ იყო და ვისაც მთელი ეს ქალაქი თავს უჭრიდა, ვარს ევლეზობდა. დღეს უნდა შერცხვებ იგი მთელი ქვეყნის წინაშე და დღეს უნდა მოეყოლს ბოლო წინაბოძად მის უსაზღვრე განაჩინებულს ცხოვრებას... რად კაცია კოწია?.. ის თუ იყო რამე, მაგით იყო, მაგ მამულით, მაგ სიმდიდრით. თუ ადამი და თვალს ქვეყანაში ისევ მავთი, თორემ უნდა იყო კოწია რა იქნება?—ერთი უზარალო, უსარგებლო მწვარი... მავის მეცნიერების ავლადი-ლილება გინაზისი თათბი კლასი შემო-ღისაზღვრება და წარმოადგინეთ, ვე-არანი ხნით მეცნიერების კარებს წა-მოთხოვეყნება, გინება შეუღამაშე-მეღამ არსებამ რაღათი სკამის პუ-

შაჰის დაბრუნება საავარკო აღდე-ღებიდან.—ილილიენინაცია ლლო აღინაშვილისა. „გამარჯებული ნიკა“.—სიტყვები მიწერ-მოწერა. სიტყვები თქმული გახილთ ეპისკოპოსის კუ-ბოზე. „სალიტერატურა მიმოხი-ლვა“.—ვიღოთ დავლაქი.—საქმე შინაარსი არ არის.—ერთი ჩეგნი საკრაზორტო საგანი.—ახალი ტი-პი.—ერთიანი შობაგეგმულება.—ე-გინოშვილის მემკვიდრე.—შეგინეტი ქართული.—ფარ ხმლის დაყრა.—ერთი ძველი სალიტერატურა ეპი-ზოლი.—გაქცეულნი მოჩუბარბი და ილია ქაქვიძე.—გალახავიერე-ბა შობარის-პარეს აზრისა.—ხელ-ჯიხინი უსტაბო ლიტერატურაში.—რისთვის იღვწოდენ?—Pro domo sua.—განდიდების თუ ენის ქაე-ლი?—„ვირის“ ბიბლიოგრაფი.—„კოლხის“ მის გვშა დედამ ჩეგნი-როაჩენი და მათი მეუღერი ლიტერა-რი რიგები.—მლო-ჩენი.—ჩეგნის ახალი, პრაგერსული მოძიარბა და, მესამე დისა?—საიტერატოფი გათვალის პრავაში.—გილიცია, მისი ილიკომინება და სწავლა-განათლებს საქმე.—ხორეტი და სტარეჩი, „ჩქარებული სჯელობა“.—იკამ სიმონისა.

* ჩემ ვეზობენ დაბეჭდული შემდეგი: უსინათლოთა საზრუნვე-ლოს კავკასიის განყოფილების სა-პო სეყოფელთად აცხადებს, რომ 1896 წლის 1 მარტისთვის განყო-ფილების კასსაში იყო სულ 39746 მან. 47 კ. მარტის განმავლობაში შემოვიდა 275 მ. 78 კ., იმეფ თვის განმავლობაში ვაცემულ იქნა 1944 მან. 30 კ., 1896 წლის 1 აპრი-ლისთვის დარჩა სულ 38077 მ. 95 კ. ამ თინიდან არის: 1) სახე-ლოწითო ბანკის ტუ. განყოფილება-ში მიმდინარე ანგარიშზე 5588 მ. 44 კ., 2) იქვე ინაზება %/ო ქალა-ელებში 31129 მ. 72 კ., 3) იქვე

შემნახველ კასსაში 1291 მ. 15 კ. და 4) საზრუნველის განყოფილების კასსაში წაღდ ფულად 68 მ. 64 კ. საზრუნველის განყოფილების საავდყოფოში 1896 წ. მარტის განმავლობაში იყო თავითი ავლ-მყოფი 303 კაცი, ესენი ძველ ავლ-მყოფებთან ერთად დათავლიერა ექიმმა 2134 ჯერ; იმეფ დროს გან-მავლობაში ვაცემულ იქნა 46 ოპერაცია, რომელთაგან 19 ოპერა-ცია ვაუკეთეს საავდყოფოშივე მწოლიარეთ და 27 ოპერაცია მოსიარულეთ ავდყოფით.

შეპოწირულება

„წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების“ სასარგებლოდ 28 აპრილისთვის დანიშნულ ლატარია-ალერისათვის შემოსურეს: კენი ბარბარე ავლიშვილისა; ძეგრფის მძივის ვიღო ხელომე-ურად ნაკერი, კოლათა, თევში, ალბუმი და ჩარეპ; ვაჭარმა კარო-ნამ: ერთი ფრავეს სასუბერ, სამარ-ილე და ბროლის ქუბე; მესათეფ-კაცმა: ორი საათის ძეწვეი, ლირე-მული 12 მანეთად; ცატურაგმა: ოთხი ბროლის საფერფლე, ჩინურ-ადე და შანდალი შრონისა; არ-შეკ მიხეილის ძე ხიმინიანცმა ერთ ლამე; სოფიო ესტატეს ასულმა ბედლიანისამ—ორი საბავშუო კაბა; ელისაბედ ჩერქეზიშვილისამ—პარე-შუშის შლი.

ქ მ მ ს მ ნ დ მ ნ ც ი ა .

ძუთიანი, სა წლის მარტის 14; სავამის რეს სახე, მ. ა. ქაქვიძის თაყუდობარობით შესდგა საზოგადო კრება. კრებას დასწრო 60 წევრი, საზოგადოების გამკაობას თაყუდობა-ში გ. ს. ზეგანულებს წინათვის წეა-ურა ანგარიში, სადამდე სწანს, რომ ამ ყამად საზოგადოებას უსწრეუფე-ოფოვლა აქვს 970,750 მან. დაბრუ-ლება შამედი, რომელთაც 257 მანთა

კეთილხეობას შეადგენს. ამ წარსულს წესს 102 ხანად წვერი მოაბტა ჩეგნის საზოგადოებას; ამ ხანად დაზღვეულ მამულებს ფასი 354,350 მან.

უტეტესა წაწილ დაზღვეული მამუ-ღებისა, ჭრის შენახვად ამიკომდე დადის წარსაღის შიში არ უნდა ეტე-ნეს:—სანგაროთა წესში შემოსულა 8,000 მან. და 52 ხან. ამ შემოსავლადამ 3,592 მანეთი და 9 კაბ. 1895 წ., დანარჩენი 4,408 მან. 43 კაბ. 1896 წ. ეკეთებისა.

სანახის სასარგებლოდ შემოსულა 556 მან. 24 კაბ. შარხაღლამ კრებაში საზოგადოების საწარმოებისათვის დასახსრავად გარა-დამს 875 მან. ეს ფული მიღად არ დასრულებ და გარდარჩენილად 143 მან., რომელიც სათადარეო თინსს მამულებს, ამ ყამად ეს თანს 2,388 მან. 74 კაბ. შეადგენს.

დადგანტ ჩეგნს საზოგადოებაში გა-რდასხვად ბუგრად ნაგლებს სხვა აქე-ობანურთა საზოგადოებასთან შედარე-ბით, ამისთვის ჩეგნს საზოგადოებაში დამზღვეველ ექმსი სას მანათა მეტი შემოსით ამ ორს წლას განმავლობაში, შარხან ორს თუმხნე მეტი და წლას 4 სასხე მეტა. რან მეტი მამული აქებან დაზღვეული ჩეგნს საზოგადოე-ბაში, იმეფნად ვერა მძღე შეამდე-ბს მრეგების გარდასხვად შემინადეს და ბოლეს სრულად განათავიფულად; მამულებს გარდასხვადამ; ამას გარდა მძღე შეადგება სათადარეო თანს, რომელიც შეამდება მოქმედეს საზო-გადოებას თეისის მოთხოვნილებას და-დასაყუფიფულად და გაჭირვების დროს ქალაქს სესსით ხელა გუპარ-ობისა.

ამ ქალაქებს, რომლებსაც ჩეგნე ადრე დაწარსებათ ამნარი საზოგა-დოება, იმეფი საშუალებას აქვთ ამ ყა-ბად მომუშაუებულა, რომ ეადეწ ანთავ-სეუფებენ რანქიმე მიჯიანის სა-დარდეს მამულებს გარდასხვადამ. აი მავათიად: ტრანსკო სელის საზოგა-დოება სულ 17 წელაწადამ, რან არ-

სეობს და ამ მოკლე ხანში ექმნი საშუალებას მოაბარე, რომ დატეღობიფე შემსაღებებს შენახეს: ანთავიფულესს ეუადეწ-ლეო გარდასხვადამ 2 მიჯი-ან-ნახეგნის სათადარეო.

ჩეგნის საზოგადოების გამკაობას ხელა მის სრულადობა, რომ რან შე-იძებან, მეტი ნდობა მოკაუბანს და ამიტოვად განსრავა ჭქობას გარდას-ღვან მამულებს სხვა ექმნი საზოგა-დოებაში; მაგრამ, რადგან ამთ ბე-ერთთ მეტი გარდასხვად მოთხოვეს, ვადრ ჩეგნს საზოგადოება თითი ახდე-კანებს თავის წევრებს, ამიტოვად გამ-ეკაობან „რანა ქალაქ მენსაში დასრე-ბულ საზოგადოებათა ვაჭართან შეერ-თისუფოფი.

18 ივლისს 1895 წელს საერთაერ-თო საზოგადოებათა ვაჭარმა შეამუშავა ახლად წესება, რომლის ძალათც თე-იფულად მოგანი ვაღებულას წარსადს დროს გაჭირვა შემოსება თეისს მოამ-სახე საზოგადოებას. ეს ვაჭარმა იმანსა დამეგებებულა, რომ თე კინი-ცრობას, რომელიც მოამსახე საზოგა-დოების წლეფნამ შემოსებაში ვერ დატეფიფულად თეისი წარადი, მამან ეს ამხანგობა ანაწილებს შინაბროფო-ნილადამ ამ წარსადს ერთითამსწროთა შორის და შემოქობას აძლეჯ დაუფე-რულად დაწინაბულს საზოგადოებას.

ამ ამხანგობას სათადარეო თანს 1 მიჯიან რესას-სათსი მანთა აქეს და წლეფი შემოსულად 300,000 მან-სათხე მეტი. ამ ყამად ეს ამხანგობა მძღე შეადგება 30 საზოგადოებათან და თე რომელიც მავათეს მოუფლად რამე წარადი, ამ 300,000 მან. ვაჭართე-ლებენ დაწარებულ საზოგადოებას. რამთენახმე წლას გამოვადებობა განთავარებულას, რომ წლეფი გა-რდასხვად, რან განდ დიდი წარადი მოუფიდან ამხანგობას, თეიფულე მთა-განს შეტეტა 6—7% არ გადრანტეს წლეფი შემოსულადამ. ამ ვაჭართან, ჩეგნი წრეწველად შემოსავლი 4,480 მან. აქლად გამოადეო 25% საზოგა-დოებათა ვაჭარის წესლებს ძლეო. თე კინიკობას სადმე ამხანგობაში რა-

ზე, ესრედ წოდებული უნარი აღო-რა აქეს... კოწია ტანში რაღამაც ვაჭაროვლა, ცევი ლითონის დახედ-ვლად თეი შეინანა, მით უფრო, რომ გული დასწვდა მის ახალგაზობანად და მისმა წარსულმაც, სიყმაწვილემ, წინანდლამ დრომ, თვალთა ყო-რენად ვაჭარბან, როგორც წი-ღის უტილერესობანუდმდომ კაცს, რომელიც, თითქო ეს არის უკანს-კნელად ანგარიშს აძლეჯ რადე-მასს, რომელსაც დიდა-უნეწურად გულ-წრფელ აღსარებას ეუბნებ და არავლეს არ უნდავ. ასრე მოუზ-ღე კოწიასაც. საშინელი ყოფილა ეს უწილი! რა სისწრაფი შირის შენ წინ შენი ცხოვრების გამოვლილი სუბიეთი. თითქის თეის ვერ ას-წრებ. თეისს კინიკობისს, მაგრამ წახსოვრობის ეტონანს-კი მინეც მარჯედ ამოაქეს დატეფული პაწია ფოროგარფისეუბი ფორფიტობი და ყოველივე მარათობა გარნობი.

კოწიასაც გახანსდნ. გახანსდნ ჯერ კიდევ ვამინახის-ტობა თვისი თეი. პირველ ხანებში რომ ბეჯეტი მოწიფე იყო და მის ვაღებლებს რომ მოსწონდათ, გან-საკუთრებთ მსტორისა და რუსუ-ლი ენისა. მტრე-კი ცოტ-კოტა, რომ უკლი მეცადინეობას იმის მიხეზიბ, რომ ვაცერო მის შორეულ ნათესაეს

კი, თავი გამოიყვებოს... ჩვენ ხომ სწავლა-მეცნიერებას ბოლოდ ლეკ-მა პურის მომპოვებელ იარაღად ვუ-ყურებთ... მწეროდა ხომ ვერ შევა სადრე?—სხვაბა იყო, სირცხვილიც აღიდა და ისედაც მავას გულს ვერ დაუღებდს, მავისი თეი არც აქეს, მაშ, სხვა რადა დარჩინა?.. არავი-თარი გზა, არავითარი ვასძრობი ამ ცხოვრების „სალიტერატურა“-ში... წუხანდელი ვახში უკანსკელი ფინჩინდელი იყო შემდგარი და დღეს გულ-გამოსუფებულს არავითარ ღონე ცხოვრებისთვის აღარ და-რჩინა... დღეს არის ვადა, და მოვა-ლები ყელთმოდან შემოეკოწიფება... ია, სადამდე მივღე მისი უკანსკე-უხედელო, გეგი მერანი გამტაცე-ბლობის. აი, თუ სადამდის ასხა ფი-ალას მისივე მოწამეველი ნეტეა-რის. ესლა რომ დღე, სასმელი უთუოა, რომ თავს გადავა... გამოჩენილი, შეძლებული დღე-მამის შვილი, ნებარობაში და სა-თლოებაში აღზრდილი, ვატეტეტე-ბული, ამაყად შეწყურე ცხოვრებისა კოწია, ამ ცოტა ხნის წინად, ვინ იცის, რას არ ჩაიღოდა, რომ მისი ეტებით აღსავსე უფლი დატეკობა, რამდენი მსხვერპლი, რამდენი უსა-გნო მოეფეტება, რამდენი ტუტულ-გუ-ბრალად ბეწუზედ დამოკიდეა თეისა,

გადახდა მას და თუ ყველა მიტომ, რომ ვაგველი ამოიჩინა, გულის თქმა მოეკლა, დაეცხრა... კოწია არ იყო მუნებთი ავი, არ ჰქონდა ტუღე გუ-ლი, მაგრამ ცხოვრების ბოლოქო-ბით მისუტეტებულ და მეტმა აყო-ლამ სტილითისამ, იმას ხან ცუდი როლიც შეასრულებინებ და ხან არა სასამოფეო პატრონებისა და სინი-დისისათვის ნიღაბი პირს ადებინეს... დღეს-კი ყველგური მოსრულდა და აი, სწორად ეხლა, როდესაც ხედავს დაიღუბა, მიხვდა, რომ უფ-ესრულისკენ გადახრილა, თითქოს აფხანი თვალთ-მხედველობა და ყვე-ლაფერის ნათლად ხედეს. გარნობს ვაგვიდეს დროს სურბებლობა, მაგ-რამ რაღა დროს! გზა ხომ ურემის გადაბრუნების შემდეგ გამოჩნდება... ოპ, რომ მისკა კიდევ იმდენი სიმეწ-რობის, რომ ვაგვიდეს ყველგ ცხოვ-რება ქვეყნად, რომ იყოს საშველი მხარე სიმეწ, მაშინ-კი იცის კოწია-სამ, თუ როგორ მოიქცეს, თუ რა გზს დაადგეს ცხოვრებაში, მაგრამ სად არის?... ყოველივე დაკარგუ-ლია... წარსულს ვეღარ დაიბრუ-ნებ... მაგრამ ოპ, დნერთა, ჯერ კიდევ რა ყმაწვილია კოწია!.. რა მშვენიერად შეუძლია აწ იწყოს ცხოვრება რიგაინი და მართლა გაი-მენას გემო შრომით ცხოვრებისა ამ

ქვეყნად... კიდევ ეგ არის სანადე-რული, რომ ასე ყმაწვილია და ასე უღრთოდ დაღებულელი... კოწია წამოვარდა სავარძლიდან, მაგრამ მუხლო-მოკვეთილი იქვე დაე-კოა... ნუ-თუ სულ ობოლი ვარ ქვე-ყნად, არავის ვარ ვუყვარავარ, არა-რის არ მექმნე პარტის, არავის აღარ უუნდოვარ... ოპ, რა სადაგელი გარნო-ბა ეს გარნობა... არავინ არ ვაყვს ცოცს ამ გარნობა, რომ შენ მარტო კაცს ამ ქვეყნად... ოპ... ოპ... სად არის იარაღი, სად არის რევი-ლიერი ისევ ის მხსნელი უბეჭდუ-რისაგან, სივს ის ტალ-კვეთი ვაჭარ-ველებსა... აი, ავტო მის ბუღდში, სარტყულუნდ ჰკიდა, რომელიც ლო-გინუნდ ვველით მოკვლავნილა. კოწია წამოღდა და მტკიცე ნაბიჯით მივიდა ლოგინთან, რევილიერი ბუ-ღდეს გამოაცლია და სიტყვებს ჩახე-რდა. „შე ექვსივე ტყვია ვაჭარის-კაცე-მსავით ჩარახმული თავის აღვას დახვდა, თითქო ელიან ბრძანებას, თუ როდის უჭნენ მის პატრონს...“ საქმენი საგმირონიო... მაგრამ საწ-ველებს ის-კი ჰქონდათ ვადეიფეუ-ბული, რომ დიდი ხანია ქართველის ტყვია გვირულს საქმეებს გამოეფხო-ლა, ის ეხლა მხოლოდ „აგვიკენებს“ თუ დაივადეს, თორემ სხვა საჭირო-

შესახებ რამდენჯერმე დაეკითხნენ სამხედრო და გარე საქმეთა სამინისტროებს, მაგრამ სამინისტროებმა პირდაპირი პასუხი არ მისცეს. იტალიელებს რომ გარემარჯვანთ ესეიქებს გარეშე, რადგანაც ვენერალის მაცისიანამ მისი ოჯახობის პიემონტში, ვოკრაში, შემდეგი დებემა მოსულია: „გვიმარჯვეთ და აღივარატი შეგებოთ“.

გერეჯერობით ამის შესახებ არავითარი ოფიციალური ცნობა არ მიუღიათ. ოფიციალური ვახვიანი „ოპინიონი“ ამბობს, რომ აფრიკის მხედრობის ახალი მოქმედების შესახებ მთავრობამ არაფერი არ იცის; ნამდვილია მხოლოდ ის, რომ გენერალთა დელეგაციისა და ჰეიმეს დივიზიები ერთმანეთს შეუერთდნენ აღიკვიემი.

შარნალ-გაზეთი და ვინაგამი

ამორტიული აბები.

— 4-ს დეკემბერს 1894 წ. ჰაერში მოსარულუ ზერსონი თავისი ჰაერსაგრო, რომელსაც ეჭვნიქა დარქვა, ავიდა ჰაერში 8 გერსტი და 290 საფენი (9,100 მეტრი). ჯერ არაფერი ამოღდა სიმაღლეზე არ ასულა და ამაში პირველი სურეგული ზერსონი, იმან გამოაცხადა რა გადამდა ჰაერში ასელის დროს და სხვათა შორის ამბობს, აფეშო თუ არა ჩემი ჰაერსატარ ერთ მთხებელ საათზე 2000 მეტრის (შეტრი არზონ-ნახევილი ცოტა ნაღობი) სიმაღლეზე აფილი. ნისლიანი დღე იყო და მძიმე ჰაერსაგრო იყო ჩემსა და დღა-მეფის შუა; მზე სურეგად ანაგებდა. ჯერ პირველ ხანში ასულა ჰაერში სიბოთა მატეულ ხანში 1500 მეტრს რომ ავლო, ტერმომეტრი ცელსიუსთა ანაგებდა ზუსტ გრადუსს სითბოთა, ზეით და ზეით აცივდა და ძალიან ჩქარადე ასე, რომ 5000 მეტრზე რომ აფილი ტერმომეტრმა მანგნა შეიღებოტ გრადუსი სიცივეთა. ასულა დღეწე ამით საათს და 28 წუთს დღითა და 6000 მეტრზე აფილი, როცა 11 საათი და 49 წუთი შესრულდა. ტერმომეტრზე 26 1/2 გრადუსი სიცივე იყო. ცოტად გულმა ცემა მომიპატა, ცოტაც თითქმის დაღალდა შეფატე ჩემს თავსა, სხვაფერე კარგად ვიყავი და გზინება არ შემიცლიათა. შეიღებდნენ დროს 7000 მეტრზე ვიყავი, ტემპერატურა 28,8° გრადუსი იყო. დღეწე შესუნთქვა მეგა-ბაღისა (ხიხილია) და ძალიან მარტო. პირველ საათის მთხებელზე 8,700 მეტრზე (რვა გერსტია და 101 საფენი) აფილი, ტემპერატურა იყოფა 33,8°. ჩემსათ ძალიან კარგად გვრანბდიო, ხელთა თვითა სხედაც ცოტად მიღლოთა. 8900 მეტრზე რომ აფილი, ჩემმა ჰაერსატარებმა გასკრა ფრთის სახის (პერუტა) ტრამპია, რომელთაც შეადგინდნენ მშვენიერის სახის თოვლის ქელთიათა. მერე ჰაერსატარებმა მანგნა, რომ 9100 მეტრზე (8 გერსტი და 290 საფენი) აფილი და ტერმომეტრმა მანგნა—47,8° სიცივეთა. თითინ ჰაერსატარტი და ნავი და სხვა ყოველი დაიპირხლა სურეგად, მაშინ, როდესაც ზეით მოწმედლო ლავარილ ცა მოჩანდა. კიდევ ზეით აფილი, ერთი 1000 მეტრზე კიდევ, მაგრამ სიცივე და ყინვად ძალიან შემაშუა. ძირს დაფეშვი და ჩამოსვლზე არაფერი განსაკუთრებული არა გადამხედიათა. ასულა მივინდილ სამი საათი და ჩამოსვლას 2 საათი და 20 წუთითა. (3. ი. ლ.)

შესახებ და ზედ სახურავი გაეუფლეს. ის ბაღე და სახურავი ძირად ექმნება. ღია პირად უნდა ჩაწოთი გასაზომი ყველები, იმ ბაღეზე დალაგება და ნელ-ნელა დასაწოთი მომზადებული ჰაერმა ექმნებოდნენ ყველები დაიბადა მთლად, ეს თიხის ჭურჭელი აფე წაწოთილ ყველებით ირი დღე და ღამე უნდა თიხის ადგილას დასდეთ, შეიძლება სამხედროულის ფრეხედე. როცა ყველები გამზება, ბაღეს რომ სახურავი აქვს, ის უნდა ახადოთ, ჰაერმა ბაღეში გაწოფა და ყველებიტი ბაღეზე დარჩება იმ. (3. ი. ლ.)

ბიბლიოგრაფია

„განთიად“ თხზულება ვენსა, თარგმანი ი. სახოკიასი.

ეს მოთხრობა იმეკლებოდა ეურნალ „მოამბე“-ში, დღეს-კი მთარგმნელს გამოუყვია ცალკე წიგნად. იგი გეოგრაფიის ცნობილ პოლონელ მწერარალს მილკოვსკის. მოთხრობის შინაარსად არის აღმებული ბულგარიის მდგომარეობა ოსმალთა ხელში, განთავი უფლებების ცნობა ხანგზში. ვერ ვიტყვი იმას, რომ მოთხრობა ხელაგენურად იყოს დაწერილი, რადგან ვერ არის ხალხის სულის მდგომარეობა სასევე და აკარგად გამოხატული. საქრისტიანო ერის ოსმალთა ხელში განტანული მდგომარეობა ჭმერე ისეთი დრამატული მომენტი, როგორც იყო ბულგარიის უკანასკნელ ხანის მონობა, უფრო დიდს შთაბეჭდილებას უნდა ახდენდეს მკითხველზე. ვერ არის ხელოვნური მითა, რომ ორიოდ-სამიოდ ტიპის მეტი ვერა იქვს ავტორის რეაიანი დასურთებული. კარგად ჰყავს ავტორის ბულგარიელი მდიდარი ჰაერ-ქრისტოს ტიპი დახატული. თუ ამ ტიპით განცხვითი შექმნილ ბულგარია მონაწილეობას თავისი სამშობლოს განთავისუფლებაში, უნდა ვსთქვათ, რომ როგორც ყოველთვის შეძლებულებით სიბრთ, ივინი თავიანთი მევიდლებს უფრო უფრთხილდებოდნენ, ვინაგან თავისი ერის კეთილდღეობას, როცა ჰაერ-ქრისტოს შეიპყრობენ უფრო მისთვის, რომ ოსმალთა ღელმა ენდარბება მისი ფულეობის ისარგებლონ, იგი აღარავის არა ზოგავს და ბრალსა და უბრალოს ყველა აბეჭდულს მთავრობისათა. ბოლოს, რათა მთავრობის თვალში „კეთილი საიმიდო“ გახდეს—ისეთს თხოვნას-კი მიართქვს მთავრობას, რომ სულ დახურეთ რაც ბულგარიანთი სკოლები და წიგნთ-საცხებია, რადგან იმან გარყენა ხალხი, თორემ უშიათოდ სრულიად კარგს განწყობილებაში ვიყავით ოსმალელებთანათა. ეს უნდა იყოს წინადადება ადგილობრივ ფაშასაც კი არ მოეწონება. ამ წიგნში როგორცა სწინა, ბულგარიის განთავისუფლებაში გაცხადებულს მონაწილეობას იღებდა ღარიბი ხალხის შვილები, (ნიკოლო, სტანკო) რომელთაც ცოტა რამე ესმოდათ და ისინი, რომელთაც სახლ-გარ-გარედ მიეღოთ განათლება. (პეტრე ღრაგმანი და სხვა).

ყოველს შემთხვევაში წიგნი დიდად საინტერესო არის და მიმიღიველი თავისი შინაარსით, ჭევენს საზოგადოებას ძალიან უყვარს ისტორიული მოთხრობები. რაკი ჩვენის ისტორიით დიდად ვერა მივაწოდეთ რა, უტხო ვინაღმ უნდა ვეცადოთ ესთ-

რგმნო ისტორიული მოთხრობები. ამიტომაც სრულიად დროის შესაფერად უნდა ვიწინოთ ბ. სახოკიას თარგმანი... წიგნი გადმოთარგმნილია შვეიცერიის ქართული ენითა, ვისაშვიტ, ეს წიგნი გარეკლები ულიყოს ჩვენს საზოგადოებაში.

წიგნი რადიკალის მიხარატი.

ბ. ნოა რადიკალის! ნება მძობოთ თქვენის მატევექელ გავთ „ივერია“ საწილებით უფლებათაღეს მადლობა მკითხველთა ამ ქვეყნა აღნიშნულ მარტეს, რომელთაც კეთილ-ახებეს და შეწუქვას აღმოუჩინეს გულუთის სამთხველას წიგნებით და ფულით.

საა შემოქმედელთა:

- 1) ეკატანეს ა. უახსოვანსამ მთხველას იმპერატორე ეკატანეს II, 2) ექიმმა ე. ფ. გალანსამა 3 მან., 3) ე. ლოლუმე 1 მანეთი, 4) თ. სახოკიამა „განთიადი“, 5) ექანსამე ქაქემე 1) „მეცხია“ 1 ნოა, 2) საუგოტო ნიმეშა 6. ნიგოტამისა; დოტორატორულ ნაწინობებს, 3) ლექსები სილაგანას; 6) ივანე გომელებუმს: 1) სურატე, 2) მუეშ მღადასა და მასა მწეგისა, 3) საწიქარი, 4) ბარეკლი ტალაგამა—დოტრე მეტრედასა, 5) საწიქებებ—დიამორა გრანათავისა, 6) საწიქებებთა ისტორიას—მ. ვახსივდასა; 7) ბეტრე აღბორაშვილამა: 1) „Потерянный и возвращенный рай“—მიდტორიასა.

ამდა სხვაებე მამბეკენ ამ კეთილს საქმეს და არ დაიშურებენ თავანთს ვასაქმესაგანდა. დაპირებული გუდაუთის სამთხველთისა თ. გოკიტეშ.

5 აპრილი, დ. გუდაუთი.

„ნიკარის“ დეპაზა.

(რუსული დებეშთა სააგენტოსაგან), 13 აპრილი.

პეტარსუზმი. წმ. დაგვირგვინების დროს სასახლის მინისტრის კანკელარისთან დაარსებული იქნება ცენტრალური ბიურო. ბიუროს ექვემდებარება ყველა საქმეები რუსეთის და უტხოეთის კორესპონდენტთა შესახებ.

პარისი. ფორმა ინახული ლეზე, ბრისონი, პეტრალი და პუანკარე. ფორის მოლაპარაკებამ აღმოჩინა, რომ უფროსები იქმება ისეთი სამინისტრო შესდგეს, რომელშიც შეძლებიანებარ დასუზმინის მსათა შორის გამწვევებული ბრძოლა.

სენატმა ერთხმად შეიწყნარა მადგავარის კრედიტის პროექტი. ეს მდგე ანღლმა წარადგინა წინადადება კონსტიტუციის გადსინჯვის შესახებ. წინადადება უარყოფილ იქნა 214 ხმის უმეტესობით წინააღმდეგ 33-სა.

როში. პაპის მთავრობამ ოფიციალური აცნობა რუსეთის მთავრობას, რომ წმ. დაგვირგვინებზე პაპის წარმომადგენელი გაგზავნილი იქნება ეპისკოპოსი ლიბანი.

მონსანტინამილი. 10 აპრილს ყველა უტხო სამხელწიფოთა დრამონტებმა განუტყდადეს ოსმალეთის მთავრობის უშიათობა იმის შესახებ, რომ ზეითიფის კომიანდო დაინიშნა მამაინანი მოხელე.

აიონა. კრეტის კუნძულზე ქრისტიანთა და ოსმალეთ შორის შეტაკება მოხდა. ბრძოლა ორ დღეს გაგრძელდა. მოკლული და ღარკირული 50 კაცამდა. ბულშაბი. 10 აპრილს 800 ინგლისელი თავს დაესხა მატებელთ. ინგლისის რაზმი უკვე იმარჯვებდა, რომელსაც მოგვდა ბრძანება—ბულშაბიში დაბრუნდითო. შეტერბურგის ბირეხ, 12 აპრილი.

მთხველას	მან. კ.	მან. კ.	მან. კ.
7,80	—	—	—
41 1/2%	—	—	216 1/2%
100%	—	—	—
97 1/2%	—	—	—
101	—	—	—
99 1/2%	—	—	—
101	—	—	—
99 1/2%	—	—	—
98 1/2%	—	—	—

განსჯალბანი

მირეგლი კერით სამეურნალო ეტიპის ნავსარდინიასა (კუბაში, ვორნოცის მდგლის პირდაპირ).

ავადმყოფთ იღებენ ეტიპში ყოველ დღე. კერა აღდგენს გარდა.

დღითადათი: ბ. ა. ნავსარდინა, 11—12 საათ.

ინია, ვისც სკირს: სნეულეზანი სახი-რურგო, ვენერული და სიფილისი.

ე. მ. ჩიქანა, 9—10 საათ. სნეულეზანი: თვალის, შინაგანი და ნერვებისა.

ქ. ქაღი ა. ო. დუნაგა-რუნგანა 11—12 საათ. სნეულეზანი: დღეთა სქესისა და ბავშვების.

ა. ფ. პრატსკევიჩი. 12—1 საათ. სნეულეზანი: ყურ-სა, ყელისა, ცხვირის და გულ-მკერდის ორზამათობით, ოთხზამათობით და პარასკობით.

ს. მ. შუგინაგო. 12—1 საათამდე. შინაგან, ბავშვთა და ნერვის ავად-

მცხეთის წმიდათა თორმეტთა მოციქულთა საკრებლო ექვ-ლოსის მღვდელი გიორგი აღაზარანი გარდაიცვალა 13 მდგობრივ აპრილს. ქვრივი და დედა იმის გულითაღის მწუხარებით აუწყებენ-რა ნათესავთა თვისთა და მცნობათა სიზოგენ პატივს სცენ და დაესწრენ განსვენებულის დასაფლავების დროს ამა აპრილის 16, სამშაბათს, აღნიშნულს მცხეთის საკრებლო ეკლესიაში. (1—1)

საშობაგარეთილად დბრუნებული ექმეწილი და ექმეწილი იღებს ფრანგულ და დღათინურენის გაკეთილეს.

ადრეს: ქართულთა ამსნაგობას მამაივანე, ბავშვთა და ნერვის ავად-

მცხეთის წმიდათა თორმეტთა მოციქულთა საკრებლო ექვ-ლოსის მღვდელი გიორგი აღაზარანი გარდაიცვალა 13 მდგობრივ აპრილს. ქვრივი და დედა იმის გულითაღის მწუხარებით აუწყებენ-რა ნათესავთა თვისთა და მცნობათა სიზოგენ პატივს სცენ და დაესწრენ განსვენებულის დასაფლავების დროს ამა აპრილის 16, სამშაბათს, აღნიშნულს მცხეთის საკრებლო ეკლესიაში. (1—1)

საშობაგარეთილად დბრუნებული ექმეწილი და ექმეწილი იღებს ფრანგულ და დღათინურენის გაკეთილეს.

ადრეს: ქართულთა ამსნაგობას მამაივანე, ბავშვთა და ნერვის ავად-

მცხეთის წმიდათა თორმეტთა მოციქულთა საკრებლო ექვ-ლოსის მღვდელი გიორგი აღაზარანი გარდაიცვალა 13 მდგობრივ აპრილს. ქვრივი და დედა იმის გულითაღის მწუხარებით აუწყებენ-რა ნათესავთა თვისთა და მცნობათა სიზოგენ პატივს სცენ და დაესწრენ განსვენებულის დასაფლავების დროს ამა აპრილის 16, სამშაბათს, აღნიშნულს მცხეთის საკრებლო ეკლესიაში. (1—1)

საშობაგარეთილად დბრუნებული ექმეწილი და ექმეწილი იღებს ფრანგულ და დღათინურენის გაკეთილეს.

ადრეს: ქართულთა ამსნაგობას მამაივანე, ბავშვთა და ნერვის ავად-

მცხეთის წმიდათა თორმეტთა მოციქულთა საკრებლო ექვ-ლოსის მღვდელი გიორგი აღაზარანი გარდაიცვალა 13 მდგობრივ აპრილს. ქვრივი და დედა იმის გულითაღის მწუხარებით აუწყებენ-რა ნათესავთა თვისთა და მცნობათა სიზოგენ პატივს სცენ და დაესწრენ განსვენებულის დასაფლავების დროს ამა აპრილის 16, სამშაბათს, აღნიშნულს მცხეთის საკრებლო ეკლესიაში. (1—1)

საშობაგარეთილად დბრუნებული ექმეწილი და ექმეწილი იღებს ფრანგულ და დღათინურენის გაკეთილეს.

ადრეს: ქართულთა ამსნაგობას მამაივანე, ბავშვთა და ნერვის ავად-